

(Vervolg van blz. 6)

de zeeën en oceanen die buiten de nationale rechtsbevoegdheid vallen, en de rijkdommen van diezelfde hoge zee, het gemeenschappelijk erfdeel van de mensheid zijn. Terzelfdertijd werd besloten in 1973 de conferentie samen te roepen en aan het Comité, dat inmiddels was uitgebreid tot 91 leden, werd gevraagd de voorbereiding hiertoe aan te vangen.

Zodoende werd de derde zee-rechtconferentie te New York geopend op 3 december 1973 met een korte zitting gewijd aan de organisatie en de procedurekwesties.

CARACAS 1974

In zijn toespraak ter gelegenheid van de opening van de conferentie te Caracas op 20 juli 1974 bekleemtoonde de secretaris-generaal van de V.N. dhr. Kurt Waldheim, de noodzaak om tot een nieuw evenwicht te komen dat zou toelaten de rijkdommen van de zee uit te baten, rekening houdend met de belangen van iedereen.

Hoe hemelsbreed de belangen, en dus ook de ingenomen stellingen uiteenlopen moge blijken uit een kort overzicht van de knelpunten van de voornaamste agendapunten.

DE BEGRENZING VAN DE TERRITORIALE ZEE EN/OF DE VISSERIJZONES; HET CREEREN VAN EEN ECONOMISCHE ZONE OF PATRIMONIALE ZEE...

De drie-mijlenzone van de territoriale zee (5), die nog door sommige landen wordt aangehouden is geen regel van positief recht. Nadat noch in 1958, noch in 1960 overeenstemming werd bereikt over de breedte van de territoriale zee hebben een hele reeks staten unilateraal, hetzij de territoriale zee uitgebreid, hetzij uitsluitend visserijrechten opgeëist in zones die varieerden tussen 3 en 200 zeemijl (6).

Door verdragen werd aan sommige kuststaten uitsluitende bevoegdheid inzake visserij verleend in een zone van de volle zee (7), of werd er aan andere vissers dan die van de kuststaat, het recht verleend te vissen in de territoriale zee of de uitsluitende visserijzones (8).

Het theoretisch onderscheid tussen de soevereiniteit van de kuststaat over de territoriale zee en de vrijheid op volle zee, is inzake visserij niet meer houdbaar. Een nieuw belangrijk probleem wordt gesteld door de ontwikkeling van de techniek. Sommige ontwikkelingslanden, die zelf niet over de uitrusting beschikken om de visserij voor hun eigen kusten op lonende wijze te bedrijven, moeten machteloos toezien hoe geperfectioneerde vissersvloeden van ontwikkelde landen de nog rijke visgronden komen uitputten.

Alhoewel er te Caracas een brede consensus voor het aanvaarden van een 12 mijlenzone voor de territoriale zee in het verschiep lag en er in brede kring begrip bestond voor het creëren van een economische zone van 200 mijl daarbuiten, waarvan de biologische en eventueel de minerale opbrengsten aan de kuststaat zouden ten goede komen, bleek er over de inhoud van laatstgenoemd idee zoveel meningsverschil te bestaan dat men niet tot een akkoord kon komen.

J. VYNCKIER
(† vervolgt)

- (1) In werking getreden op 10-9-1965
- (2) In werking getreden op 30-9-1962
- (3) In werking getreden op 10-6-1964
- (4) In werking getreden op 20-3-1966
- (5) De breedte van de territoriale zee werd lange tijd bepaald door de «cannon-shot-rule» of het verste schotbereik van de kustbatterij. Tot 1793 : 1 tot 2 zeemijl. Tijdens Napoleon : 3 zeemijl.
- (6) Breedte van de territoriale zee :
3 mijl voor België, Denemarken, Frankrijk, V.S.A., Zaïre e.a.;
6 mijl voor Griekenland, Israël, Italië, e.a.;
12 mijl voor Communistisch China, U.S.S.R., e.a.;
50 mijl voor Chili;
200 mijl voor Argentinië, Brazilië, Peru e.a.
- (7) Het verdrag van Londen (9-3-1964) inzake de visserij kent de kuststaten een uitsluitende visserijzone toe van 6 zeemijlen gemeten van de basislijn van de territoriale zee.
- (8) Het visserijverdrag van 1964 voorziet uitdrukkelijk (art. 10) de uitzonderingsregimes o.m. tussen de lidstaten van de E.E.G. Inderdaad, het E.E.G.-verdrag berust o.m. op het beginsel van de niet-discriminatie tussen de lidstaten inzake het vrij verkeer van personen, diensten, goederen en kapitalen. Derhalve kunnen vissers; onderdanen van de E.E.G.-landen principieel visrechten uitoefenen in de territoriale zee en in de uitsluitende visserijzones van de overige partners (cfr. KB van 10-5-1971 houdende toelating tot uitoefening van de visserij in de territoriale wateren door vissersvaartuigen varende onder de vlag van één der lidstaten en ingeschreven op het grondgebied van de E.E.G.).

BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING VAN DE REDERSCENTRALE VZWO

We vernemen dat op vrijdag 24 januari te 10 uur in de Conferentiezaal van het Stadhuis te Oostende een BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING van de Rederscentrale V.Z.W.O. doorgaat.

Deze vergadering is het gevolg van de herenigingsonderhandelingen op beroepsvlak die sedert meer dan een jaar plaats grijpen en waaruit eindelijk een voorstel tot statuutwijzigingen is gegroeid tengevolge waarvan ook alle beheerders van Oostende ontslag hebben genomen en tot de aanstelling of heraanstelling van de beheerders (10) voor Oostende zal worden overgegaan.

Door het sekretariaat van de Rederscentrale werd hieromtrent geen bericht uitgezonden en pas heden donderdagmorgen werd de lijst van de kandidaten bekend, zodat veel leden niet alleen de gelegenheid niet hebben de zaak te wikken en te wegen, maar er zelfs zijn die beweren geen uitnodiging ontvangen te hebben.

Gezien de belangrijkheid van deze vergadering worden alle leden nochtans aangeraden deze bij te wonen. Zij die belet zijn kunnen gebruik maken van een volmacht.

Het gaat hier inderdaad over statuutwijzigingen waaromtrent de wet voorziet dat voor de goedkeuring ervan 2/3 van de leden aanwezig of vertegenwoordigd moeten zijn. Ingeval het voorziene aantal leden niet aanwezig of vertegenwoordigd is moet een tweede vergadering worden belegd, die dan geldig kan beslissen, ongeacht het aantal aanwezigen.

Alhoewel het sekretariaat in een waas van geheimzinnigheid werkt vernemen we bij het ter perse gaan dat hiernavolgende reders hun kandidatuur hebben gesteld:

Anseu Michel — Bauwers Raymond — Bostoen André — Decroon Lucien — Deschepper Frans — Haelewyck Daniel — Hennaert Pedro — Lambregt Marcel — Lebluy Gilbert — Maes Frans — Menu Camiel — Pinteelon Henri — Schram Camiel — Serie Frans — Seghers Jacques — Van der Veer Frans — Vanlul André — Verleene Engel — Vieren Robert — Mevr. Vincent Verhaeghe.

LOSSE PUNTJES

Volgens „World Fishing” wordt de vraag tot subsidiering van de Britse visserij sterker en sterker. Men spreekt van een cijfer van £10 tot £20 miljoen.

De reders staan immers voor belangrijke stijgingen van de uitbatingkosten (brandstof, lonen, vistuig, krediet), die overigens niet in de afslagprijzen kunnen worden berekend. (lees : afgewenteld).

Voor een diepzeetruiler bv. wordt tegen september 1975 een verlies van £55.000 verwacht. Bij de kleinere visserij is de toestand evenmin rooskleurig : er is minder interesse o m o p z e e t e g a a n, de prijzen zijn laag en er zijn tal van schepen te koop.

Voor de handel en de industrie is de prijsvorming vrijer, maar zij zijn toch afhankelijk van wat de konsument wil betalen. De grens schijnt te zijn bereikt, zodat de handel en de industrie eveneens in moeilijke papieren komen te zitten.

De toestand zien de Britten als onmogelijk en onhoudbaar. Vandaar de roep om subsidies. Hierbij willen we echter bedenken dat misschien alle quoteringssystemen overbodig zullen worden. Doch eerst zien.

X X X

Noorwegen zou, eveneens volgens „World Fishing”, een economische boom kennen, dank zij de oliereserves en olieexport. En positief voor de visserij is ook dat de vloot onaf-

hankelijk is van de invoer van brandstof tegen hoge prijzen. Overigens, een groot gedeelte van de Noorse vangsten wordt uit de kustwateren aangevoerd door kleinere schepen die passieve visserijen beoefenen en weinig brandstof nodig hebben.

Het is echter al geen goud dat blink.....

Noorwegen heeft ook problemen, o.m. met de quoteringregeling voor arctische kabeljauw, met de 50 mijl visserijzone, met de vier gesloten trawlgelieden en met een teruglopende afzet in de U.S.A.

En er is de vrees dat vissers naar de olie-industrie zullen overlopen.

X X X

In Schotland nemen de conflicten toe tussen de visserijmiddelen en de maatschappijen die olie winnen in zee. Er zijn klachten vanwege de vissers over verlies van vistuig, verlies van visgronden, defekten aan motor, enz.

Wie behoort de zee nu in de eerste plaats ?

X X X

Japan verhoogt zijn visserijspanning in de Middellandse Zee. Goede vangsten van tonijn worden er gemaakt (2 tot 7 ton per dag) en de afzet in Japan verloopt goed. Vandaar dit gevolg : nog meer willen vangen.